

Arrest

nr. 213 715 van 10 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. SCHELLEMANS *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 14 december 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 15 december 2015.

1.2. Op 29 mei 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoekster verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Hazara van etnische origine te zijn. U bent het sjiitische geloof aanhangig. U bent geboren en getogen in Teheran, Iran.

In mei 2015 verloor uw broer Hu. zijn Iraanse verblijfskaart toen hij op een nacht werd bestolen. Omdat hij niet meteen een nieuwe kaart kon aanvragen, bleef uw broer werken zonder verblijfskaart. Nadat hij door de Iraanse ordediensten werd opgepakt terwijl hij aan het werk was, werd uw broer gedeporteerd naar Afghanistan. Nadat uw broer enkele dagen later met behulp van een smokkelaar opnieuw naar Iran kon reizen, zat uw broer vast in de stad Qom en moesten uw ouders hem gaan halen. Onderweg naar Qom werden uw ouders door de politie tegengehouden. Aangezien ze geen toelating hadden om vrij te reizen binnen Iran, werden de verblijfsdocumenten van uw ouders afgenomen. Uw moeder ging vervolgens samen met een Iraanse buurvrouw naar Qom om uw broer op te halen. Toen uw vader vervolgens nieuwe verblijfskaarten ging aanvragen bij de bevoegde instanties, kreeg hij te horen dat ze geen nieuwe verblijfskaarten konden krijgen omdat zij de wet overtreden hadden. Hierna beslisten uw ouders om Iran te verlaten. U kwam aan in België op 14 december 2015 en u diende samen met uw moeder Za. (O.V. 8.182.027) op 15 december 2015 een verzoek tot internationale bescherming in. Uw zus M. (O.V. 8.275.858) diende op 21 juni 2016 een verzoek tot internationale bescherming in. Uw broer H. (CGVS 11/16588) deed reeds op 30 mei 2011 een verzoek tot internationale bescherming. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de taliban. In België heeft u een relatie met A. J. M., een Afghaan met de Belgische nationaliteit, en probeert u met hem een kind te krijgen teneinde Belgische verblijfspapieren te bekomen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: een Iraanse vluchtelingenkaart, een Iraanse vaccinatiekaart, een Iraans schooldocument, een mail van het UNHCR België gericht aan uw advocaat betreffende uw broer H. dd. 12 september 2014, een medisch attest waarin staat dat u in België een miskraam had, een kopie van de Belgische identiteitskaart van uw partner A. J. M. en een bewijs van samenstelling van gezin van de stad Aalst.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet niet aannemelijk heeft gemaakt.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet voorafgaandelijk worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat hoewel u verklaart dat u uw volledige volwassen leven hebt doorgebracht in Iran, uw vrees voor terugkeer dient te worden beoordeeld ten opzichte van Afghanistan, het land waarvan u verklaart de nationaliteit te hebben (CGVS, p. 8).

Echter, wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd wordt wat uw vrees is ten opzichte van Afghanistan, komt u niet verder dan algemeen te stellen dat Afghanistan voor u niet veilig is omdat u Hazara bent. U verklaart verder dat de taliban of daesh naar uw huis zou komen om jullie te doden. Echter, gevraagd waarom ze jullie zouden willen doden, komt u niet verder dan algemeen te stellen dat Hazara en sjiieten door de taliban worden gedood en dat u "hoorde" dat taliban auto's doen stoppen en "sjiieten oppikken en doden" (CGVS, p. 25). Uw moeder verklaart hierover dat jullie sjiitische Hazara's zijn en dat ze vreest dat haar dochters verkracht zullen worden. Gevraagd waarom ze denkt dat dit met haar dochters zou gebeuren, komt uw moeder niet verder dan te zeggen dat ze het gezien heeft op televisie en in het nieuws (CGVS Za., p. 37-38). In dit verband moet vooreerst worden gesteld dat uit informatie beschikbaar op het CGVS, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat hoewel Hazara's regelmatig het slachtoffer worden van aanvallen van extremistische soennitische groeperingen, er niet kan worden gesteld dat er in Afghanistan sprake zou zijn van een systematische vervolging van personen louter omwille van het feit dat zij Hazara's zijn.

Bovendien moet worden opgemerkt dat een algemene verwijzing naar aanslagen waarbij Hazara's in Afghanistan zijn omgekomen geenszins volstaat om aanspraak te kunnen maken op de toekenning van internationale bescherming. U dient uw ingeroepen vrees als Hazara bij terugkeer naar Afghanistan in concreto aan te tonen, wat u niet hebt gedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in de provincies Kabul, Bamiyan, Daykundi, Panshir en in delen van de provincies Balkh, Herat, Parwan, Sar-i Pul, Takhar, Nangarhar en Kapisa geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw identiteit en uw oorspronkelijke plaats van herkomst in Afghanistan. Bij uw verklaringen omtrent uw langdurig onafgebroken verblijf in Iran en uw werkelijk familiaal netwerk in Kaboel dienen ernstige vraagtekens te worden geplaatst.

Vooreerst dient opgemerkt dat u inconsistente verklaringen aflegt over uw identiteit. Zo verklaart u enerzijds B. te heten, maar legt u anderzijds Iraanse verblijfsdocumenten voor op naam van R.. Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan te zeggen dat de broer van uw vader, die eerder naar Iran verhuisd was, werd uitgelachen met zijn naam en dat hij daarom zijn naam veranderde naar "R.". U verklaart verder dat uw vader, die later naar Iran verhuisde, daarom ook zijn naam veranderde naar R. (CGVS, p. 15). Deze verklaring kan evenwel allerminst overtuigen. Bovendien verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) reeds dat u nooit een andere naam gevoerd heeft dan B. (Verklaring DVZ, vraag 3). Hiermee geconfronteerd, beweert u aanvankelijk dat ze die vraag op de DVZ nooit hebben gesteld alvorens u na een tweede confrontatie antwoordt dat als die vraag u werd gesteld, u ze niet goed verstond (CGVS, p. 15-16). Deze verklaring weet evenmin te overtuigen en doet ernstige vragen rijzen over uw voorgehouden identiteit en eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

Aangaande uw voorgehouden lang verblijf in Iran moet bovendien worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw verblijfssituatie in Iran geenszins aannemelijk zijn. Gevraagd waar uw moeder overal naartoe ging in Iran antwoordde u dat er plaatsen zijn waar Afghanen niet mogen komen en dat u als Afghaan enkel naar sommige schrijnen mocht gaan in Iran. Dit lijkt echter zeer buitensporig (CGVS, p. 18). Voorts is het niet aannemelijk dat u meermaals beweert dat jullie nooit omgingen met Afghanen in Iran: "we kenden ze niet, we hadden geen contact met ze" (CGVS, p. 18). U beweert echter wel dat uw familie sjaals maakten voor Afghaanse bruiloften, en dat jullie klanten Afghanen waren. Echter, gevraagd of u iets kan vertellen over deze Afghaanse klanten, ontwijkt u eerst de vraag alvorens u beweert dat u niet met de Afghaanse klanten sprak (CGVS, p. 18-19). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. Voorts is het zeer opvallend dat u niet eens weet of uw vader Afghaanse vrienden had of niet. Bovendien gevraagd of u ooit Afghaanse burens had, antwoordt u bevestigend maar beweert u dat jullie geen contact met ze hadden. U weet niet eens hoe ze heten (CGVS, p. 19). Ook deze verklaring kan allerminst overtuigen.

Ook dient opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw Iraanse verblijfskaart niet overeenstemmen met de informatie beschikbaar op het CGVS. Zo beweert u dat uw Iraanse verblijfskaart van de achtste registratieronde (Amayesh 8), waarvan u beweert dat het de laatste verblijfskaart was die u bezat, een jaar geldig was in 1393 (maart 2014/maart 2015 volgens de gregoriaanse kalender). U weet evenwel niet van welke datum tot welke datum deze kaart geldig was. U komt daarover niet verder dan de vage verklaring dat het "bijvoorbeeld" van de derde tot de derde geldig was (CGVS, p. 21-22). Volgens de beschikbare informatie werd de Amayesh 8 evenwel uitgereikt in mei 2012, ofwel twee jaar eerder. Wat betreft de door u neergelegde Iraanse vluchtelingenkaart uit uw kindertijd, moet worden opgemerkt dat het opvallend is dat dit bijna twintig jaar oude document in zo goed als perfecte staat verkeert. Wat betreft de Iraanse vaccinatiekaart en het Iraanse puntenblad moet bovendien worden opgemerkt dat uit de informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat het mogelijk is om Iraanse documenten te verkrijgen tegen betaling. Niet alleen de aanwezige corruptie maar ook het feit dat Iran zowel een land van bestemming, vertrek en doorreis is voor vluchtelingen maakt dat er een lucratieve markt is voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten. In Iran zijn veel ronselaars actief die de inwoners van Iran of de buurlanden, zoals Afghanen, proberen te overtuigen om gebruik te maken van hun diensten. Op sociale media zijn verschillende berichten te vinden van smokkelaars die reclame maken voor hun diensten. Vaak gaat het dan om het aanbieden van een reis naar Europa met bijhorende valse documenten. Meestal worden er reisdocumenten, bijvoorbeeld valse Schengenpaspoorten, maar evengoed packages aangeboden met nodige documenten om een asielrelaas te ondersteunen, zoals diploma's etc. Wat betreft de e-mail van uw advocaat met bijgevoegd een bevestigingsmail van het UNHCR uit 2014, moet worden vastgesteld dat deze enkel betrekking heeft op uw broer H. die reeds sinds 2011 in België verblijft en in 2015 de subsidiaire beschermingsstatus verkreeg. Van u persoonlijk wordt in de e-mail geen enkele melding gemaakt. Bovendien moet worden opgemerkt dat elk dossier op zijn eigen merites beoordeeld dient te worden. In de bevestigingsmail staat overigens dat de naam B. niet werd teruggevonden in de database, enkel de naam R.. Echter, zoals hierboven reeds werd vastgesteld, kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen aangaande uw identiteit. Wat betreft uw relatie met A. J. M., een Afghaan met de Belgische nationaliteit waarmee u samenwoont, moet worden opgemerkt dat indien u een verblijfsstatus wenst te bekomen op basis van uw relatie met een Afghaan die de Belgische nationaliteit bezit, dient u de hiertoe geëigende procedures aan te wenden. Het medisch attest bevestigt enkel dat u in België een miskraam had, niets meer.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen dienen er grote vraagtekens te worden geplaatst bij uw verklaringen over uw voorgehouden langdurige verblijf in Iran.

Overigens werd vastgesteld dat uw verklaringen over uw oorspronkelijke plaats van herkomst in Afghanistan en uw familiaal netwerk in de stad Kabul geenszins coherent en doorleefd zijn.

Zo is het zeer opmerkelijk dat u niets kan vertellen over de geboorteregio van uw ouders. Ook wanneer u gevraagd wordt of uw ouders u ooit over hun plaats van origine in Afghanistan hebben verteld, antwoordt u ontkennend. U verklaart verder dat uw ouders steeds weigerden te antwoorden als u ze iets wilde vragen over hun plaats van origine omdat ze slechte herinneringen overhielden aan die tijd (CGVS, p. 10). Deze verklaring is evenwel niet afdoende om te verhelderen waarom u niets kan vertellen over uw plaats van herkomst in Afghanistan. Verder zegt u dat uw ouders nooit over Afghanistan praatten en dat ze u enkel de naam van hun geboorteplaats vertelden (CGVS, p. 10). Ook dit kan niet overtuigen. Bovendien moet worden opgemerkt dat er aan de herkomst van uw moeder uit het district Jalrez van de provincie Wardak geen geloof werd gehecht.

Aan uw verklaringen omtrent uw familiaal netwerk in Kaboel kan evenmin geloof gehecht worden. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat de man en de zonen van uw maternale tante, die in 2014 stierf, in Kaboel wonen (CGVS, p. 12-14). Uw moeder verklaart hieromtrent dat deze zonen volwassen mannen zijn (CGVS Za., p. 15). U beweert evenwel dat uw familie geen contact meer met ze heeft gehad sinds de dood van uw tante omdat "ze jullie niet meer contacteerden" en dat jullie evenmin "geïnteresseerd waren om hen te contacteren" (CGVS, p. 13). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. U beweert daarna plots dat ze niet meer bereikbaar waren op de telefoonnummers die jullie van ze hadden (CGVS, p. 13). Echter, wanneer uw moeder gevraagd wordt waarom ze geen contact meer had met de familie van haar zus in Kaboel na haar dood, ontwijkt ze de vraag en komt ze niet verder dan de blote bewering dat "de situatie in Afghanistan zo is dat wanneer families weg zijn van elkaar, ze niet veel contact meer met elkaar hebben" (CGVS Za., p. 20). Ook deze verklaring kan allerm minst overtuigen. Wanneer bovendien in rekening wordt genomen dat noch u, noch uw moeder beweert te weten wat uw neven doen van werk (CGVS, p. 15; CGVS Za., p. 19) doet dit het sterke vermoeden rijzen dat jullie mist willen spuien over jullie netwerk in Kaboel.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw identiteit, uw lang verblijf in Iran, oorspronkelijke plaats van herkomst in Afghanistan en uw verklaringen omtrent uw werkelijk familiaal netwerk in Kaboel. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel en het werkelijk familiaal en financieel netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

Volledigheidshalve moet ten slotte worden opgemerkt dat in hoofde van uw zus M. en uw moeder Za. eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen werd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas, haar identiteit, haar langdurig verblijf in Iran en haar herkomst en netwerk in Afghanistan wel degelijk geloofwaardig zijn.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde om de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift nog volgende stukken: het artikel “Reza” van Wikipedia (stuk 2), de COI Focus “Afghanistan. Afgaanse Vluchtelingen in Iran en Pakistan: documentenfraude” van 30 november 2017 (stuk 3), de COI Focus “Iran. Afghanen in Iran: verblijfsstatuten en voorzieningen” van 15 maart 2018 (stuk 4), het rapport “Afghan Children’s Access to education in Iran” van Norwegian Refugee Council van januari 2017 (stuk 5), een brief van verzoeksters raadsman en stukken van 18 februari 2018 aan Dienst Vreemdelingenzaken, Cel Dublin (stuk 6), de aanvraag aan UNHCR tot bijkomende informatie van 25 april 2018 (stuk 7) en een mail van verzoeksters raadsman aan de verwerende partij van 26 april 2018 met bijkomende stukken (stuk 8).

Per drager brengt verzoekster op 23 oktober 2018 samen met een aanvullende nota volgende stukken bij: een brief van UNHCR van 13 juli 2018 (stuk 1), een oude rantsoenkaart van de familie (stuk 2), een foto van verzoeksters gezin bij het graf van de moeder van Z. S. die in Iran is begraven (stuk 3), een foto van H. B. en internetartikelen en -foto’s van de ‘Borj Milad’ (stukken 4-6) en een foto van de rapportuitreiking van het jongste kind (stuk 7) (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Ter terechtzitting brengt verzoekster opnieuw deze stukken bij (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming afgewezen om reden dat (i) verzoeksters verklaringen in verband met haar oorspronkelijke plaats van herkomst in Afghanistan niet kunnen overtuigen, (ii) verzoekster inconsistente verklaringen aflegt over

haar identiteit, (iii) verzoeksters verklaringen in verband met haar langdurig verblijf in Iran niet kunnen overtuigen en (iv) er vraagtekens kunnen worden geplaatst bij verzoeksters verklaringen over een familiaal netwerk in Kabul.

2.3.3. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing niet wordt getwijfeld aan het feit dat H. (CG nr. 1116588Z) de broer is van verzoekster. Uit de door verzoekster bijgebrachte beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verzoekschrift, stuk 6) blijkt dat H. de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend op grond van artikel 48/4, § 2, b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Er dient evenwel te worden vastgesteld dat de beslissing in dit verband niet verder werd gemotiveerd en dat in het voorliggende administratief dossier geen gehoorverslag van verzoeksters broer H. werd bijgesloten, zodat de Raad geen zicht heeft op de motieven die ten grondslag liggen van deze toekenning van de subsidiaire bescherming in hoofde van H.. Wel kan uit de beslissing blijken dat de commissaris-generaal de geboorte van H. in Iran, zijn herkomst uit Afghanistan en zijn verblijf in Iran als Afghaans vluchteling geenszins betwist.

Bovendien blijkt uit de mail van UNHCR van 12 september 2014 (zie administratief dossier, map 'Documenten', stuk 12 en verzoekschrift, stuk 8) dat de naam van H. R. werd terugvonden in de Iraanse "Amayesh"-vluchtelingendatabank 2008-2009. Hoewel wordt aangegeven dat het gezin geregistreerd staat onder de naam R. en de naam B. niet kan worden teruggevonden, blijkt uit de e-mail dat UNHCR de overige persoonsgegevens heeft geverifieerd en dat zij overeenstemmen met de verklaringen en voorgelegde documenten van H.. Zo wordt melding gemaakt van de voornaam van de vader van H., alsook de correcte familienaam van zijn moeder en de juiste geboortedatum van H..

Met de thans ter terechtzitting bijgebrachte e-mail van UNHCR van 13 juli 2018 (stuk 1 van rechtsplegingsdossier, stuk 9) bevestigt UNHCR dat de door het gezin voorgelegde "Amayesh"-kaarten overeenstemmen met de informatie uit de Iraanse databank van Afghaanse vluchtelingen. Er wordt immers bevestigd dat Z. R., M. R., H. R. en Za. S. geregistreerd stonden in de databank en dat deze familiesamenstelling overeenstemt met de vorige verificatie in 2014 van H. B. (*alias* H. R.).

In het verzoekschrift wordt voorts een aannemelijke verklaring gegeven met betrekking tot de verschillende achternamen. Zo wordt dienaangaande aangevoerd dat verzoeksters vader zich bij zijn aankomst in Iran liet registreren onder de naam R. in plaats van B. omdat diens broer reeds eerder naar Iran was gevlucht en bij zijn registratie bij de Iraanse overheid onder zijn eigen, typisch Afghaanse naam B. te maken kreeg met spot en minachting. Hierop besloot de broer van verzoeksters vader om de Iraans klinkende naam R. (verzoekschrift, stuk 2) aan te nemen. Om verdere discriminatie en spot vanuit de Iraanse maatschappij te vermijden en om dezelfde naam aan te nemen als zijn broer, besloot verzoeksters vader dan ook om zich onder de naam R. te laten registreren bij de Iraanse overheid. Deze praktijk wordt overigens bevestigd door de e-mail van UNHCR van 13 juli 2018 (stuk 1 van rechtsplegingsdossier, stuk 9) die stelt dat het aannemen en identificeren met een familienaam een recent verschijnsel is voor Afghanen, waarbij het merendeel van de Afghaanse bevolking er weinig belang aan hecht. De vaststelling dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken niet zou hebben aangegeven een andere naam dan B. te hebben gebruikt, doet geen afbreuk aan de Iraanse "Amayesh"-kaart waaruit kan worden afgeleid dat het hele gezin als Afghaanse vluchtelingen gedurende verschillende jaren een reële bescherming genoten in Iran.

Voorts brengt verzoekster door middel van een aanvullende nota een oude rantsoenkaart bij op naam van haar vader S. K. van 1994 (stuk 2 van rechtsplegingsdossier, stuk 9), stuk dat eveneens werd neergelegd door H. B., verzoeksters broer, ter staving van diens verzoek om internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat stelt de Raad vast dat, hoewel niet wordt getwijfeld aan het feit dat H. de broer is van verzoekster, dat hij geboren is in Iran en er zijn hele leven als Afghaans vluchteling heeft doorgebracht, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de respectievelijke beslissingen van verzoekster en haar broer tot tegengestelde besluiten is gekomen nu verzoeksters verzoek om internationale bescherming onder meer wordt afgewezen omdat geen geloof wordt gehecht aan haar langdurig verblijf in Iran. Dit klemt des te meer nu verzoekster ter terechtzitting een aantal nieuwe stukken neerlegt waaronder een brief van UNHCR van 13 juli 2018, een oude rantsoenkaart van de familie, een foto van verzoeksters gezin bij het graf van de moeder van Z. S. die in Iran is begraven, een foto van H. B. en een foto van de rapportuitreiking van het jongste kind (stuk 7) die verzoeksters verklaringen op het eerste gezicht lijken te ondersteunen.

Aangezien de Raad te dezen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 mei 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER